

מ' ומה בחוברת

(המשך מעמוד 3)

כפתחו של הספר, תולדות מלחמת הקוממיות, אשר הופיע בהוצאת

„מערכות“ וסיפור-המערכה שבו הוכן ע"י ענף-היסטוריה במטה הכללי — קבוע ציון זה: — „ספר זה נועד להגיש לקורא, גם לזה שאינו איש צבא מקצועי, את סיפור התפתחות המערכה בין ה-29 בנובמבר 1947 — 20 ביולי 1949 (יום חתימת הסכם שביתת-הנשק עם סוריה) — ואינו משמש סיכום היסטורי-צבאי מקצועי אחרון“. כפי שמרמזת המילה הקצרה „גם“, מכון הספר בעצם אל שלושה סוגי-יסוד של קוראים: איש-הצבא המובהק; זה הנמצא ב„חופשת י"א חודשים“, דהיינו איש המילואים; ושאר-השכבות של אזרחים ונוער שבמדינת-ישראל. בציון הניתן מעל דפי כלי-מבטא זה ב„מערכות“, והמכון, ממלא; בעיקר אל שני סוגי-היסוד הראשונים — מן-הראוי לומר כי אפילו בגלגולו ה„בלתי-סופי“ הזה יכול סיפור-המערכה שבספר לשמש באופן מצויין כמסגרת-כללית; מסגרת, שלתוכה ישובצו בזה-אחרי-זה ספרי קורות-החטיבות של צה"ל, המתפרסמים בהדרגה ע"י הוצאת „מערכות“.

על הספר „זכרונות“ ללורד מונטגומרי, שהופיע זה עתה בעברית, בהוצאת

„מערכות“ — נכתב: „כאדם — כן ספרו. לא רבים המפקדים שנתקשרו סביבם אגדות — של תהילה ושל שלילה — כסביב פילד-מרשל מונטגומרי, אין כ„מונטי“ מצביא אשר כה רבו הבדלי-הדעות בהערכת פעלו כטקטיקאי וכמנהיג-צבאי. ומעטים הם הספרים שבאו בעקבות מלהמת-העולם השניה, שכה ירבו החול-קים על הנחות וציונים שבתוכם כלגבי ה„זכרונות“ של מונט-גומרי. ספר חריף זה — שיסוד העדות מרובה בו — רבות הן הידיעה וההתמצאות המתאפשרות לזה הקורא בו, בשיטים ובין השיטים. זהו ספרו של איש אשר, כנראה, טרם תמו מלחמותיו — והספר עצמו הוא שדה-הקרב החדש שלו. כל כותבי-היסטוריה — וכל לומדיה — בתחום מלחמת-העולם השניה יודקקו לספר זה, כמטט מיד לאחר ספרי-היסוד של צ'רצ'יל ודה'גול. האט יש צורך להוסיף על כך ציונים לפי כתובתם המיוחדת של אנשי-צה"ל ?

החטיבה הטיבה — ודימותה. הספר רב-ההיקף ומשוכלל הצורה „חטיבת גבעתי

במלחמת-הקוממיות“ (אשר כרך א' שלו הופיע זה עתה בהוצאת „מערכות“) — תעודתו להציג את קוי-אופיה וסיכומי-פעלה של חטיבת „גבעתי“. ... יתכן והתכונה אשר ציינה וייחדה את חטיבת „גבעתי“ היתה הדינמיות שבה — הן הנפשית, בחויה, בהרגשות ובמשאת-הנפש; והן המבצעית, בתפקידי-הקרב ובתנודות מתפקיד אל תפקיד. אין תימה שדינמיות זו, שנדרשה מן החטיבה ע"י מציאות-המלחמה, הפכה גם לחלק מישותה-הנפשית, ולמעין ציחי, אשר היא ואנשיה נתלו לדרוש מעצמם. ומכאן ודאי, הכרתה-העצמית הבולטת של חטיבה זו, גאותה על יעודיה הקשים ועל דרך-הקרבות רבת-הקרבנות אך גם רבת-התהלה שלה, — ועל תרומתה לאוצר-הישיגיו של הלוחם העברי במלחמת ההגנה והקוממיות.

